

วันที่รับบทความ 15 ก.ค. 2561

วันแก้ไขบทความ 2 ส.ค. 2561

วันตอบรับบทความ 15 ส.ค. 2561

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน
นักเรียนระดับปฐมวัย ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ตามแนวคิดชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

A Competency Development Model for Instructional
Management of Teachers Who Teach Kindergarteners by Using
Thai as a Second Language Based on Teaching Professional
Learning Community Concepts

กฤษณ์ภัตต์ พงษ์พานิช¹

Kunyapat Pongpanich

¹ นักศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ อีเมล: kunyapatcmu51@windowslive.com

Doctor of philosophy in research and development in education,
Faculty of Education, Chiang Mai University.

Email : kunyapatcmu51@windowslive.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู 2. เพื่อหาคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามี 2 กลุ่ม 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ เพื่อกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 478 คน และ 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 3 คน และครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องของนิยามขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯ 2) แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 3) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับปรุงร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 4) แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนา

สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง วิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบเชิงสำรวจ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหาการจำแนกและจัดกลุ่มจากผลการวิจัยพบว่า

1) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมี 4 องค์ประกอบ คือ 1.หลักการพัฒนา 2.กระบวนการพัฒนา มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1:ร่วมสร้างความตระหนักและวางเป้าหมายร่วมกัน (Awareness) ขั้นตอนที่ 2:ร่วมเสริมสร้างความรู้คู่ทักษะ (Attend to knowledge and skill) ขั้นตอนที่ 3:ร่วมมือร่วมใจสู่ปฏิบัติจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Active Learning) ขั้นตอนที่ 4:ร่วมพัฒนาติดตามประเมินผล (Assessment and Reflection) 3. การประเมินผลลัพธ์ และ 4. การสะท้อนผลการพัฒนา

2) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนามีคุณภาพด้านความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการพัฒนา, นักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง, ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

Abstract

This research aims to create and to examine the competency development model for instructional management of kindergarten teachers by using Thai as a second language based on teaching professional learning community concept. There were six kindergarten teachers participating in this research. Research instruments were a questionnaire on the experts' opinions towards the competency development model for instructional management of kindergarten teachers by using Thai as a second language the results of the competency development model for instructional management of kindergarten teaching students using Thai 3) the record of focus group interview aiming to improve the competency development model for instructional management of kindergartener teaching students using Thai as a second language by experts and 4) the evaluation form of the competency development model for instructional management of kindergartener teaching students using Thai as a second language. Means, standard deviation and the analysis of the contents were conducted. Also, the results were categorized and it demonstrated that

1) The competency development model for instructional management of kindergartener teaching students using Thai as a second language based on teaching professional learning community concept consisted of Models which are (Awareness) referring to the awareness of setting mutual goal,

(Attend to knowledge and skill) referring to mutual support to construct knowledge and skills, (Active Learning) referring to the will to provide learning experience to the students and (Assessment and Reflection) referring the process of mutual evaluation and reflection.

2) The model has met the four standards. The first standard is feasibility, appropriateness ,accuracy , utility. Therefore, the overall standard is in the highest level.

Keywords: Development model, Teaching Kindergartener Students Using Thai as a Second Language, Professional Learning Community

บทนำ

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน ในปัจจุบันกำลังนำวิกฤตและถือว่าเป็นวิกฤตของเด็กปฐมวัยเนื่องจากการประเมินสถานการณ์และทดสอบพัฒนาการโดยการคัดกรองเด็กปฐมวัย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546) โดยรวมมีแนวโน้มพัฒนาการล่าช้าในทุกด้าน สมองเด็กแรกเกิดไม่มีปัญหาแต่เมื่อถึงอายุ 6 ปี ระดับเชาวน์ปัญญาของเด็กไทยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลกเกือบร้อยละ 20 จากการสำรวจเด็กอายุ 0-3 ปีที่รับบริการจากสถานรับเลี้ยงเด็กพบว่า สถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่ยังด้อยคุณภาพทั้งด้านการบริหารและการจัดการ ยังขาดคุณภาพในเรื่องวิธีการเรียนรู้ของเด็ก จิตวิทยาและพัฒนาการของเด็กอย่างเป็นระบบ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2560)

การส่งเสริมทักษะและการพัฒนาการของนักเรียนปฐมวัยทั้ง 4 ด้านคือ ด้านสติปัญญา ด้านภาษา ด้านร่างกาย และด้านอารมณ์และสังคม โดยทางส่วนกลางสำนักวิชาการเล็งเห็นความสำคัญและได้จัดการพัฒนาครูปฐมวัย เรื่องการจัดประสบการณ์จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน จัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการฯ ในเรื่องของการจัดทำแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อการสอน วัสดุผลและประเมินผล ฯลฯ แต่ยังมีครูปฐมวัยบางส่วนที่เข้ารับการอบรมแล้วไม่สามารถนำการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนได้ เนื่องจากโรงเรียนอยู่ในถิ่นทุรกันดาร พื้นที่สูง ชายขอบ และพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ฯลฯ สภาพบริบทของโรงเรียน ภาษาของนักเรียน ไม่สามารถใช้สอนและการสื่อสารยังไม่เข้าใจเนื่องจากเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ใช้ภาษาแม่ และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ของครูปฐมวัยจึงไม่ได้ผลกับนักเรียนกลุ่มนี้เท่าที่ควรส่งผลต่อการประเมินพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ส่งผลให้แนวโน้มผลการเรียนในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนเหล่านี้

มีผลสัมฤทธิ์ต่ำหากยังไม่ได้รับการพัฒนาที่ตรงจุดเหมาะสมกับบริบทโรงเรียน และนักเรียน

ตามหลักของทฤษฎีพัฒนาการ (ถวิล ธาราโกชน์ และศรัณย์ ดำริสุข. 2548) เด็กจะสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาแม่ควบคู่กันผ่านการถ่ายทอดการเรียนรู้จากภาษาแม่ไปยังภาษาที่สอง จึงควรส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้กับเด็กที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อช่วยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่นและเตรียมความพร้อมให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี

การแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาแม่ยังคงต้องศึกษา หาวิธีการ และแก้ปัญหาย่างต่อเนื่อง ซึ่งในประเทศไทยยังมีโรงเรียนอีกจำนวนมากที่ต้องการแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ของนักเรียนโดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กห่างไกล ชายขอบ ทุรกันดาร ชายแดนภาคใต้ ฯลฯ ผลการสอบระดับชาติ PISA (Program for International Students Assessment) ของเด็กไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2555) พบว่า ร้อยละ 74 อ่านภาษาไทยไม่รู้เรื่อง คือ อ่านแล้วตีความไม่ได้ วิเคราะห์ความหมายไม่ถูก ไม่สามารถใช้ภาษาให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ได้ คุณภาพที่ตกต่ำสะท้อนไปสู่วิชาการและองค์ความรู้ที่นักเรียนมีอยู่ในระบบการศึกษาไทยจึงต่ำกว่ามาตรฐาน ระบบการถ่ายทอดความรู้ รวมทั้งครูผู้สอนมีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐาน และความด้อยคุณภาพของระบบสนับสนุนการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับสภาพและบริบทท้องถิ่น สื่อการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับผู้เรียนและสภาพบริบทของโรงเรียน เป็นต้น เหล่านี้เป็นผลทำให้ผู้เรียนมีความรู้ต่ำกว่ามาตรฐาน ดังนั้นการเรียนรู้ทาง

ภาษาของเด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัยจึงเป็นเรื่องสำคัญ ในการปูพื้นฐาน การฟัง พูด อ่าน เขียน อันเป็นเครื่องมือพัฒนาต่อยอดการคิดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบใดก็ตามสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนนั้นประสบผลตามเป้าหมายได้ ผู้มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนคือ ครูผู้สอน ต้องมีความเข้าใจ มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาสมรรถนะของตัวครูเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้ครูเกิดคุณภาพ และประสิทธิภาพนำมาสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นของผู้เรียนตามไปด้วย (พศิน แดงจวงและคณะ. 2554)

การจะนำผู้เรียนก้าวไปสู่ศตวรรษที่ 21 อย่างมีคุณภาพนั้น ต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐานเป็นตัวช่วยขับเคลื่อนให้ผู้เรียนไปสู่มาตรฐาน หัวใจสำคัญคือ การพัฒนาสมรรถนะของครูด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพและบริบทของสถานศึกษา ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ฯลฯ โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร เพื่อนครู ครู ชุมชน ผู้ปกครอง ฯลฯ ที่เรียกว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (Professional learning community : PLC) ปัจจุบันแต่ละประเทศมีการตื่นตัวเพื่อเปลี่ยนผ่านให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ตาม องค์ความรู้เกี่ยวกับ PLC ในประเทศไทยยังเป็นแนวคิดที่ยังไม่แพร่หลายดำเนินการเฉพาะกลุ่มโรงเรียนที่มุ่งปฏิรูปการเรียนรู้โดยใช้ PLC เพื่อพัฒนาวิชาชีพโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (วรลักษณ์ ชูกำเนิด. 2557) แนวคิดของ PLC ในบริบทของครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จะเป็นเอกลักษณ์สำคัญของความเป็น “องค์กร” หรือ “โรงเรียน” มีความหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองอย่างแท้จริง

การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยการให้ความรู้ด้วยการ

บรรยาย หรือการฝึกอบรมที่จัดขึ้นเพียงครั้งคราว อาจไม่เพียงพอที่จะส่งเสริมให้การพัฒนา ความรู้ ทักษะ และสมรรถนะด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ (Costa and Garmston. 2002) การตระหนักถึงวิธีการพัฒนาที่ถูกต้องเหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักการเรียนรู้และความต้องการของครูแต่ละคน แต่ละกลุ่ม และแต่ละวัย กระบวนการและกิจกรรมสำหรับการพัฒนานั้นต้องช่วยให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพทั้งด้านความรู้ และกลยุทธ์ การมุ่งใจ จากการการศึกษาค้นคว้าปัญหาที่นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่มีปัญหาเรื่องการอ่านออกเขียนได้นั้น (สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และคณะ. 2550) ส่วนใหญ่จะเป็นการแก้ปัญหาที่นักเรียนในระดับประถมศึกษาขึ้นไป ซึ่งการสร้างรากฐานที่ดีด้านภาษาสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ดีที่สุดนั้นต้องแก้ปัญหาตั้งแต่ระดับปฐมวัยซึ่งเป็นวัยในการเรียนรู้พื้นฐานของภาษาเพื่อแปลความหมายจากภาษาที่สองเป็นภาษาไทย ครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนภาษาที่สองยังไม่มีรูปแบบการพัฒนาครูปฐมวัยที่เหมาะสม

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งมีครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จึงมีความสนใจที่จะสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยฯ ซึ่งจากการพัฒนาครั้งนี้ได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาให้ครูปฐมวัยสามารถออกแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลผู้เรียนด้วยตนเองโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีผู้อำนวยความสะดวก เพื่อนครู ฯลฯ ส่งเสริม สนับสนุน ร่วมแลกเปลี่ยน สะท้อนผลร่วมกัน และนำสิ่งที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับบริบทของตนเองอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามวัยทั้ง 4 ด้านและมีความพร้อมในการเรียนระดับชั้นประถมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู
2. เพื่อหาคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

วิธีการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอน จำนวน 1,712 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยมี 2 กลุ่ม ดังนี้

- 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจเพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ของการพัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่งในการวิเคราะห์หองค์ประกอบ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542) ได้เสนอแนะไว้ว่า ควรกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 5-10 หน่วย ต่อหนึ่งตัวแปร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มี 52 ตัวแปร ดังนั้น

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจึงอยู่ระหว่าง 260-520 หน่วย แต่เนื่องจากอัตราการตอบกลับที่จำนวนสูงสุดของแบบสอบถามจะมีประมาณ 80% ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จำนวนสูงสุดคือ 520 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบร่างรูปแบบฯ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอน นักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จากโรงเรียนในศูนย์พัฒนาเครือข่ายคุณภาพการศึกษา ต.ป่าแป๋ อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน จำนวน 6 คน จาก 3 โรงเรียน คือ 1) โรงเรียนบ้านแม่ปุ่น 2) โรงเรียนบ้านแม่ละ และ 3) โรงเรียนบ้านห้วยเต๋อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ของสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ของสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

3) แบบบันทึกการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อปรับปรุงร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

4) แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีการดำเนินการวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯ ดังนี้

กำหนดโครงสร้างของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

3.1 นำผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยการเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียนและครูปฐมวัยฯ (กลุ่มตัวอย่างระยะที่ 1) มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยการจัดกลุ่มตัวแปรที่สอดคล้องและเหมาะสม ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบได้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯ 4 องค์ประกอบ 30 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) คุณลักษณะของครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 2) สมรรถนะการออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ 3) สมรรถนะ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 4) สมรรถนะการวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย (กุญช์ภัสส์ พงษ์พานิชย์. 2560) และศึกษาทฤษฎีและ แนวคิดเพื่อมาเป็นข้อมูลในการร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

3.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักการพัฒนา กระบวนการพัฒนา การประเมินผลลัพธ์และการสะท้อนผลการพัฒนา ได้แก่ แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (PLC) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาบุคคลโดยใช้สมรรถนะเป็นฐาน หลักการพัฒนาครูไปสู่ความเป็นมืออาชีพ หลักการพัฒนาแบบกัลยาณมิตร การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SCL) การสะท้อนคิดรูปแบบการพัฒนา

สมรรถนะบุคลากร ศึกษากับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ การสอน T.P.R ด้านพัฒนาผู้เรียนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย แล้วทำการกร่างรูปแบบฯ

3.3 จัดสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน เพื่อให้ข้อเสนอแนะต่อร่างรูปแบบสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

3.4 นำร่างรูปแบบฯ ไปสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน เกี่ยวกับคุณภาพของรูปแบบฯ ในมาตรฐาน 4 ได้แก่ มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความถูกต้อง และมาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์

3.5 นำร่างรูปแบบฯ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 6 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มสุ่มใจ แล้วทำการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและปรับแก้รูปแบบฯ จากผลการทดลองใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

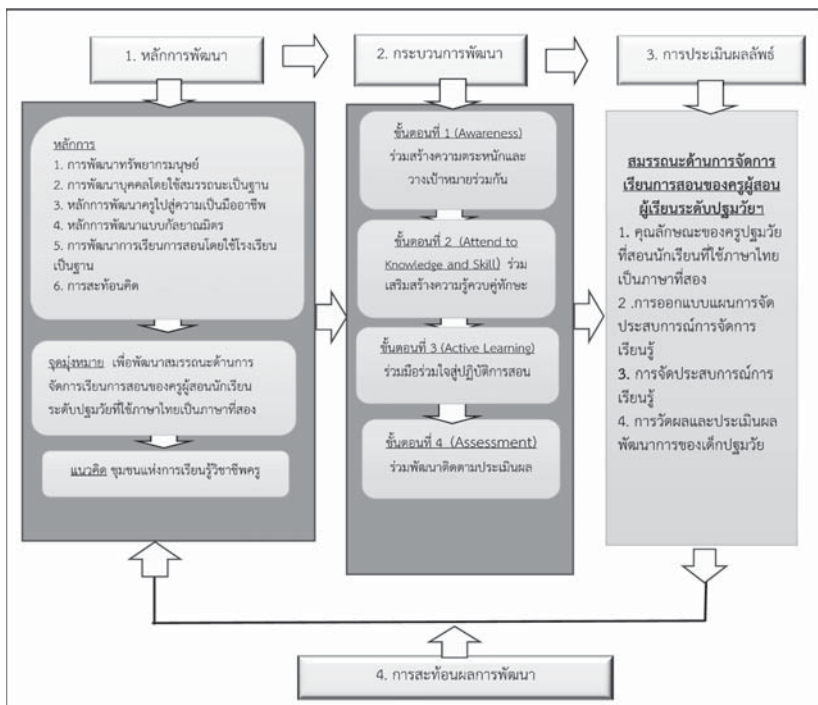
ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และการสะท้อนผลการใช้รูปแบบฯ ของผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistic analysis) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯ

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการพัฒนา 2) กระบวนการพัฒนา 3) การประเมินผลลัพธ์และ 4) การสะท้อนผลการพัฒนา ได้ภาพจำลองดังนี้

รูปที่ 1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

องค์ประกอบที่ 1 : หลักการพัฒนา เป็นเนื้อหาที่เป็นส่วนแนวทางในการดำเนินงานของผู้พัฒนา ประกอบด้วย

หลักการและเหตุผล ประกอบด้วย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาบุคคลโดยใช้สมรรถนะเป็นฐาน หลักการพัฒนาครูไปสู่ความเป็นมืออาชีพ หลักการพัฒนาแบบกัลยาณมิตร การพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ซึ่งเป็นหลักการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

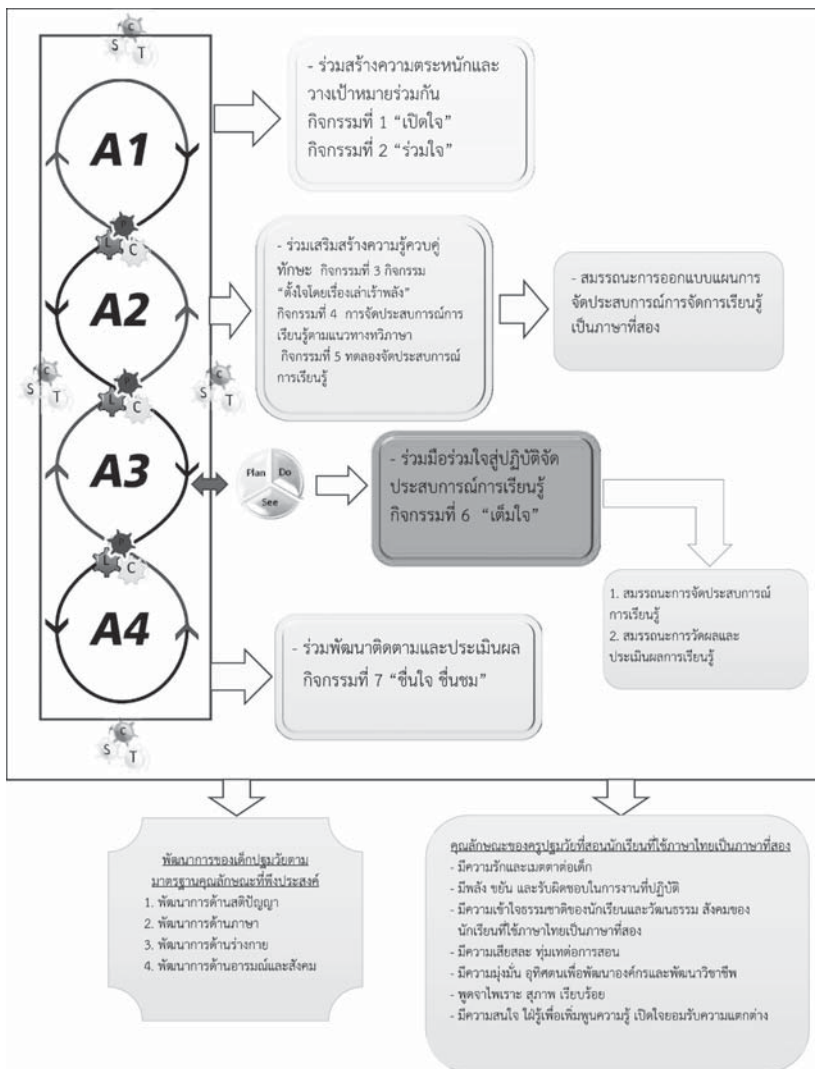
จุดมุ่งหมายของการพัฒนา เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูผู้สอนผู้เรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพครู

แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพครู (PLC) ที่ปรากฏในรูปแบบฯ ได้สังเคราะห์แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะอยู่ในทุกกระบวนการพัฒนา ประกอบด้วยดังนี้ วางวิสัยทัศน์/เป้าหมายร่วมที่มาร่วมแรงร่วมใจ, ภาวะผู้นำร่วม, การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ, ชุมชนกัลยาณมิตร, โครงสร้างสนับสนุนชุมชน

องค์ประกอบที่ 2 : กระบวนการพัฒนา เป็นขั้นตอนกระบวนการพัฒนา ที่กำหนด แนวคิด/หลักการ จุดมุ่งหมายการพัฒนา เนื้อหาสาระ กิจกรรม และการวัดและประเมินผล โดยมี ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูปฐมวัยศึกษานิเทศก์ ฯลฯในการเข้าร่วมกระบวนการพัฒนาซึ่งมี 4 ขั้นตอน 7 กิจกรรม ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ร่วมสร้างความตระหนักและวางเป้าหมายร่วมกัน มี 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 กิจกรรม “เปิดใจ” กิจกรรมที่ 2 กิจกรรม “ร่วมใจ” ขั้นตอนที่ 2 ร่วมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทุกทักษะ มี 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 3 กิจกรรม “ตั้งใจโดยเรื่องเล่าเราพลังกิจกรรม” ที่ 4 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทาง ทวิภาษา กิจกรรมที่ 5

ทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 ร่วมมือร่วมใจสู่ปฏิบัติจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มี 1 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 6 กิจกรรม “เต็มใจ” ขั้นตอนที่ 4 ร่วมพัฒนาติดตามและประเมินผล มี 1 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 7 “ชื่นใจ ชื่นชม”

จากแนวคิด ทฤษฎี หลักการพัฒนา และองค์ประกอบสมรรถนะด้านการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ของครูผู้สอนผู้เรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีกระบวนการพัฒนาฯ ดังต่อไปนี้

รูปที่ 2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

องค์ประกอบที่ 3 : การประเมินผลลัพธ์ คือ การประเมินผลลัพธ์ของสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยฯ มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ 2) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การวัดผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กปฐมวัย 4) คุณลักษณะของครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

องค์ประกอบที่ 4 : การสะท้อนผลการพัฒนา เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยฯ ดำเนินการดังนี้

1) การให้ผลสะท้อนเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยฯ ว่าเป็นอย่างไรในแต่ละสมรรถนะ

2) ให้ข้อมูลสะท้อนผลเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาว่า กระบวนการพัฒนาที่ใช้มีข้อบกพร่องอย่างไร จะแก้ไขข้อบกพร่องของกระบวนการอย่างไร มีทางเลือกอื่นหรือวิธีอื่นอีกหรือไม่อย่างไร

3) การให้ข้อมูลสะท้อนผลเกี่ยวกับหลักการพัฒนาว่าเป็นอย่างไรบ้าง มีลักษณะตามที่ควรจะเป็นแล้วหรือไม่ อย่างไร และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอะไรบ้าง

2. ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

การประเมินคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองฯ เป็นแบบประเมินคุณภาพรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ

ด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯ ตามมาตรฐาน 4 มาตรฐานได้แก่ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม และด้านการใช้ประโยชน์ ประเมินโดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 8 ท่าน แสดงดังรายละเอียดตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯ

ด้าน	ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบฯ		
	$\bar{X}$	SD.	แปลผล
1. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility)	4.47	0.14	มาก
2. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Appropriateness)	4.50	0.14	มากที่สุด
3. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Adequacy)	4.46	0.21	มาก
4. มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ (Utility)	4.74	0.06	มากที่สุด
รวม	4.54	0.06	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯ โดยรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ และมาตรฐานด้านความเหมาะสม ส่วนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ และ มาตรฐานความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1) ผลการสร้างได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองฯ ประกอบไปด้วย 1) หลักการ 2) กระบวนการพัฒนา มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ร่วมสร้างความตระหนักและวางเป้าหมายร่วมกัน ขั้นตอนที่ 2

ร่วมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทักษะ ขั้นตอนที่ 3 ร่วมมือร่วมใจสู่ปฏิบัติจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 4 ร่วมพัฒนาติดตามและประเมินผล
3) การประเมินผลลัพธ์ และ 4) การสะท้อนผลการพัฒนา

โดยลักษณะสำคัญของรูปแบบพัฒนาสมรรถนะครูการจัดการเรียน
การสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
คือ การร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพ (PLC) โดยสร้างร่วมมือระหว่าง ผู้อำนวยการโรงเรียน/หัวหน้าฝ่าย
วิชาการ เพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ ร่วมพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอน
ของครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยมีผู้บริหาร
โรงเรียนเป็นผู้อำนวยการความสะดวก สอดคล้องกับปัจจัยที่ส่งเสริมให้
กระบวนการดำเนินงานพัฒนาครูประสบความสำเร็จ คือ ความต้องการที่จะ
พัฒนาตนเองของครู การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความเชี่ยวชาญของวิทยากร
และลักษณะของกิจกรรมการพัฒนาครู รวมทั้ง ความร่วมมือระหว่างครู
ผู้บริหาร และวิทยากร (สิรินภา กิจเกื้อกูล. 2553: 45-59) และสอดคล้องกับ
รูปแบบการพัฒนาครูผู้สอนการศึกษา ขั้นพื้นฐานสำหรับสถานศึกษานอกเขต
ชุมชนเมืองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 และ
2 ของ (สุชาติ ผู้มีทรัพย์. 2557) ที่พบว่า รูปแบบการพัฒนาครูผู้สอน
การศึกษาขั้นพื้นฐานฯ มีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ 1) หลักการพัฒนา
2) วัตถุประสงค์และตัวชี้วัดการพัฒนา 3) สมรรถนะที่ต้องการพัฒนา
4) ระบบและกลไกการพัฒนา 5) ผลผลิตการพัฒนา 6) ประเมินผลการพัฒนา
และ 7) ข้อมูลป้อนกลับ และสอดคล้องกับ รูปแบบการจัดประสบการณ์ตาม
แนวคิดสมองเป็นฐานและการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยของ (กนิษฐา ทัทมอญ. 2559) ที่พบว่า
มีองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล และสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Theory of Adult Learning) ที่ว่าการพัฒนาครูจะประสบผลสำเร็จได้ต้องคำนึงถึงความต้องการที่จะเรียนรู้โดยตรงด้วยตนเอง และต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ต้องใช้วิธีการปฏิบัติจริงในการเรียนรู้ และในทำนองเดียวกันจะทดลองใช้ความรู้ที่ตนเองได้โดยองค์ประกอบที่ 1 ของรูปแบบฯ คือ หลักการพัฒนา เป็นเนื้อหาที่เป็นส่วนแนวทางในการดำเนินงานของผู้พัฒนา ประกอบด้วยหลักการและเหตุผล ประกอบด้วย แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรมนุษย์ การพัฒนาสมรรถนะทฤษฎีทางการเรียนรู้และทฤษฎีทางสังคม จุดมุ่งหมายของการพัฒนา คือ เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้, สมรรถนะด้านการออกแบบแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้, สมรรถนะด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพครู PLC จะอยู่ในทุกกระบวนการพัฒนา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการพัฒนา มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ร่วมสร้างความตระหนักและวางเป้าหมายร่วมกันกับ (วัชรยา เล่าเรียนดี. 2552: 71) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการช่วยเหลือว่า การใช้แรงจูงใจโดยการได้รับเกียรติหรือตำแหน่งที่มีอำนาจสภาพทางกายที่พึงปรารถนา เป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น และยังสอดคล้องกับ (HerZberg (1988: อ้างถึงใน Glickman and other. 2001: 83-84) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจที่มีความสำคัญในการติดตามช่วยเหลือ ซึ่งเป็นกุญแจที่สำคัญที่จะช่วยให้ปรับปรุงงานให้บรรลุความสำเร็จ ขั้นตอนที่ 2 ร่วมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่สอดคล้องกับแนวคิดของ (Steinaker and Bell. 1979) ที่ได้อธิบายแนวคิดของกระบวนการของประสบการณ์โดยเน้นที่ความเกี่ยวข้องของทุก ๆ ส่วนของบุคคลที่ได้เข้าไป

ร่วมในกิจกรรม ต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อให้ประสบการณ์การเรียนรู้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 3 ร่วมมือร่วมใจสู่ปฏิบัติจัดประสบการณ์การเรียนรู้สอดคล้องกับการศึกษาของ (สุรพงษ์ แสงสีมข. 2557) ที่พบว่าผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม พบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครู มี 2 ด้าน ได้แก่ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะของครูและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของครู ขั้นตอนที่ 4 ร่วมพัฒนาติดตามและประเมินผลองค์ประกอบที่ 3 และ องค์ประกอบที่ 4: การประเมินผลลัพธ์และการสะท้อนผลการพัฒนา เป็นการติดตามประเมินผลจากหลักการและกระบวนการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูที่ประเมินโดยผู้อำนวยการโรงเรียน ครูประเมินตนเองและเพื่อนครูประเมิน จากผลการประเมินนำไปปรับปรุงพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนฯ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (กนิษฐา เชาววัฒนกุล. 2553) ที่พบว่า สิ่งที่ต้องเติมเต็มในระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ได้แก่ 1) วิธีการติดตามดูแล และ 2) การประเมินงานวิจัยควบคู่กับการประเมินการสอน

2) คุณภาพของรูปแบบฯ ตามมาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม และด้านการใช้ประโยชน์ของรูปแบบฯ จากการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญที่พบว่าทุกมาตรฐานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ด้านความเหมาะสมและด้านการใช้ประโยชน์ มีอยู่ในระดับมีคุณภาพมากที่สุด ส่วนมาตรฐานด้านความเป็นไปได้และด้านความถูกต้องอยู่ในระดับมีคุณภาพมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยดำเนินการพัฒนารูปแบบฯ โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาโดยเริ่มจากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้องและมีการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้แล้วนำมาयर่างรูปแบบฯ มีการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่สามารถให้ข้อเสนอแนะนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้เป็นอย่างดี รวมไปถึงการทดลองใช้กับกลุ่มผู้อำนวยการโรงเรียนและครูปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคการใช้รูปแบบฯ ตลอดจนการได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งล้วนเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาและยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (วสันต์ ปานทอง, 2556: 193-205) พบว่ารูปแบบการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระดับประถมศึกษา มีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ระดับมากและมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1) ประโยชน์ต่อครูผู้สอนนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

1. ครูผู้สอนได้พัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนนักเรียนปฐมวัยที่จะทำให้เด็กเกิดพัฒนาการทุกสมรรถนะ
2. ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาโดยผ่านการใช้ทักษะสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญ ครูที่มีประสบการณ์ และเพื่อนครูด้วยกันซึ่งทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จนสามารถพัฒนาตนเอง ร่วมพัฒนาเพื่อนร่วมวิชาชีพ และอยู่ร่วมกันในองค์กรอย่างมีความสุข

2) ประโยชน์ต่อหน่วยงานการศึกษา

1. หน่วยงานที่สนใจสามารถนำองค์ความรู้ในเรื่ององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง นำไปใช้พัฒนาสมรรถนะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนระดับปฐมวัยให้มีความพร้อมที่จะเรียนต่อในระดับประถมศึกษา

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการศึกษา สามารถนำรูปแบบฯ พัฒนาสมรรถนะครูปฐมวัยที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ไปทดลองใช้เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับโรงเรียนที่มีนักเรียนระดับปฐมวัยที่ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

บรรณานุกรม

- กนิษฐา เขาวัววัฒนกุล และ วรงค์ศรี แสงบรรจง. (2551). การศึกษารูปแบบการนิเทศวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กนิษฐา ทัทมอญ. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดสมองเป็นฐานและการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย. ดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.
- กัญญภัสส์ พงษ์พานิชย์. (2560). การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 13 (1) มกราคม-เมษายน 2561: 1-12.
- ถวิล ธาราโชนและศรีณย์ ดำริสุข. (2548). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษรพัฒนา.
- พศิน แดงจวง. (2554). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ดวงกมลพับลิชชิ่ง.
- วสันต์ ปานทอง. (2556). รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.15 (พิเศษ): 193-205.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2553). การนิเทศการสอน. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วรลักษณ์ ชูกำเนิดพร้อมคณะ. (2557). บทความโรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ. Academic Seviles Journal Prince of Songkla University Vol.25 N0.1, Jan-Mar 2014.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555). สภาวะการณ์การศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ. 2555. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทย-ท้องถิ่นสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาท้องถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน ระดับปฐมวัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สิรินภา กิจเกื้อกูล. (2553). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาคูตามแนวปฏิรูป: ประสิทธิภาพจากวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช 2543-2551. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุชาติ ผู้มีทรัพย์และคณะ. (2552). รูปแบบการพัฒนาคูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับสถานศึกษานอกเขตชุมชนเมืองสังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชรเขต 1 และ 2 วารสารศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 16 ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน 2557.
- สุรพงษ์ แสงสีมูข. (2557). รูปแบบการพัฒนสมรรถนะของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. ดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุวิไล เปรมศรีรัตน์และคณะ. (2553). โครงการวิจัยปฏิบัติการเรื่อง
“การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นแะภาษาไทย
เป็นสื่อ : กรณีการจัดการศึกษาแบบทวิภาษา (ภาษาไทย-ภาษา
มลายูถิ่น) ในโรงเรียนเขตพื้นที่ 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้.
มหาวิทยาลัยมหิดล.

Glickman, C.D., Gordon, S.P., Ross-Gordon, J.M. (1995). **Supervision
and instruction: A developmental approach**. 3rd ed.
Massachusetts: Allyn and Bacon, Inc..

Costa and Garmston, Costa, Arthur L., and Robert J. Garmston.
(2002). **Cognitive Coaching**, Foundation Seminar Learning
Guide. 5th ed. Highlands Ranch, Co: Center for Cognitive
Coaching.